

KOLKO JE SCHODOV DO NEBA?

Milí bratia a sestry!

Stará odrhovačka hovorí: „*Isou dlouhé schody do nebe a štreka daleká...*“ No vážne, koľko schodov do Neba vlastne vedie?

V Jánovom Evanjeliu je jeden zaujímavý text. Ježiš hovorí: „⁹ *Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!* ¹⁰ *Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske.* ¹¹ *Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.*“ (Jn 15,9–11).

Priznám sa, že veľmi dlho som tento text bral ako *prislúbenie*, ktoré Ježiš dáva apoštolom. V tomto ponímaní znie tento text asi takto: „Dávam si jednu podmienku: ak ma naozaj máte radi, tak to dokázate tak, že budete zachovávať moje prikázania. A potom Vás aj ja budem milovať. A už teraz Vám hovorím, že si takto môžete zaistiť moju lásku, aby ste sa mohli z toho už teraz radowať a tešiť, že viete, ako na to a že sa to dá... tak ľahko a jednoducho!“

Nie je to tak dávno, čo som si začal uvedomovať, že tieto Ježišove slová nie sú ani tak *prislúbením*, ako skôr *návodom*. Presným návodom, ako sa dostať k Ježišovi a Jeho Láске, ako prijímať niečo, čo Ježiš dáva každému, ale čo nie každý dokáže prijímať. A z tohto pohľadu tento text znie trochu inak. Nie veľmi, ale zato podstatne čo do významu:

- Najprv Ježiš hovorí: **Ako mňa miluje Otec, aj Ja milujem Vás.** Ježiš nás miluje tak, ako Boh. Bez ohľadu na našu lásku, bez ohľadu na všetko. Miluje nás či už ako priateľov, alebo ako nepriateľov. Jeho Láska je bezpodmienečná. Zahŕňa každého jedného človeka a nikdy neprestáva ani nikde nekončí.
- Potom Ježiš vyzýva: **Ostaňte v mojej Láске!** Predstavme si teraz Ježišovu lásku napríklad ako nejaký stan: je tu, stojí, objektívne a nezávisle od nás. Ale to, či doňho vstúpime, alebo nie, či v ňom budeme bývať, alebo či ostane stáť opustený a nadarmo, o tom rozhodujeme my.
- Ježiš preto pokračuje: **Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete** v tomto „stane“, **v tejto mojej láske.** V tom okamihu sa Ježišove prikázania začínajú javiť nie ako *podmienka*, ale ako *návod*, ktorý hovorí, čo a ako je potrebné z našej strany podniknúť, aby sme v Jeho Láске mohli zotrvať. To je dôležité! Ježiš hovorí, že na vstúpenie do Jeho Lásky a na zotrvanie v nej je potrebné splniť určité objektívne predpoklady. Ak sa vrátíme k tomu stanu... ak chceme žiť v nejakom stane, musíme splniť objektívne predpoklady: prísť k nemu, otvoriť dvere a vojsť dovnútra. **Ježiš nám dáva inštrukcie a pokyny ako vojsť do „stanu“ Jeho Lásky.**
- **Týmito inštrukciami sú Ježišove prikázania.** Nie Mojži-

šove! Pozor! Až pričasto hneď automaticky prijímame Ježišove slová ako že sa vzťahujú na Desatoro. Ale nie, Ježiš hovorí o *svojich* prikázaniach! Ktoré sú to? Nie je ťažké zistiť si to, sú vymenované v Jánovom liste, kde Ján píše: „²³ *A toto je jeho prikázanie: aby sme verili v meno jeho Syna Ježiša Krista a milovali jeden druhého, ako nám prikázal.* ²⁴ *Kto zachováva jeho prikázania, ostáva v Bohu a Boh v ňom.*“ (1 Jn 3,23n) a zároveň aj potvrdzuje, že práve ich splnenie vedie k spoločenstvu s Bohom a k zotrávaniu v Bohu. Obidva príkazy nájdeme aj priamo v Evanjeliách. Na margo prvého Ježiš hovorí: „¹ *Nech sa vám srdce nevzrušuje! Veríte v Boha, verte aj vo mňa.*“ (Jn 14,1). A inde: „*Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.*“ (Jn 6,35). Ohľadom druhého vraví: „³⁴ *Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.* ³⁵ *Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učenci, ak sa budete navzájom milovať.*“ (Jn 13,34n). Čo v praxi tieto prikázania znamenajú?

Začnime od toho druhého a tým je príkaz lásky. Už z minulých úvah (konkrétne úvaha č. 252) poznáme, že práve naša schopnosť milovať Boha určuje, koľko Božej Lásky sme aj my samotní schopní od Boha prijať, aby nás naplnila a uzdravila. Čím viac milujeme, tým viac Božej Lásky prijímame. Keď nemilujeme, nie sme schopní ani vnímať a prijímať Lásku Boha. O tom bola úvaha 254. Preto Prvé a kľúčové prikázanie – čiže prvá a kľúčová *inštrukcia* Božieho návodu k našej vlastnej spáse znie: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojim srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou!*“ (Mt 22,37). To nie je nejaký egoistický, samoľúby nárok Boha. To je vysoko inteligentná inštrukcia o tom, ako sa stať schopným prijímať Lásku Boha a byť ňou napĺňaný a uzdravovaný!

Ako ale môžem v praxi milovať Ježiša? Ako Mu slúžiť? Ježiš mi aj na toto dáva odpoveď. Hovorí: „*Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.*“ (Mt 25,40). Nie je to myslené iba tak nejakou prenesene. Biblia jasne vysvetľuje: „⁴ *Lebo ako máme v jednom tele mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť,* ⁵ *tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivito sme si navzájom údmi.*“ (Rim 12,4n). Byť s Kristom jedno znamená naozaj byť jedno: byť Kristom rovnako, ako sa Kristus stáva nami a prijíma nás za súčasť seba. Presne podľa svojich vlastných slov, keď hovorí: „⁴ *Ostaňte vo mne a ja vo vás...* ⁵ *Ja som vinič, vy ste ratolesti.*“ (Jn 15,5n). Ježiš má svoje Telo a toto Telo je Cirkev – rodina Ježišových súrodencov, Jeho bratov a sestier. Nie je možné oddeliť Ježiša od Jeho Tela. Milovať Ježiša v sebe zahŕňa milovať Ho celého – a teda aj s Jeho Telom, spoločenstvom Cirkvi. Preto Druhá

klúčová inštrukcia návodu na spásu v Biblii znie: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ (Mt 22,39).

Takže dobre: túžim milovať Boha a túžim Mu preukazovať svoju Lásku tým, že budem milovať aj Jeho Telo, zložené z ľudí, z bratov a sestier... alebo aj hoci z oných nepriateľov, ktorí ešte v Cirkvi nie sú, ale patria k nej, sú do nej mocne volaní a v tomto povolaní Bohom milovaní. Dobre teda. Lenže...

...ako to urobiť, aby sme naozaj začali milovať? A presne o tomto hovorí prvé Ježišovo prikázanie, prikázanie viery v Neho. Biblia tento mechanizmus zrodzenia sa lásky opisuje lakonicky slovami: „¹⁹ My milujeme, pretože on prvý miloval nás.“ (1 Jn 4,19). A inde: „¹⁶ A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám.“ (1 Jn 4,16).

Kľúčom je teda uveriť v dve veci:

1) Uveriť, že Ježiš nás miluje. Ježiš svoju Lásku zjavuje dostatočne viditeľne na kríži, takže toto by nemusel byť problém.

2) Uveriť, že Ježiš je Kristus, Boží Syn. Ak totiž považujem Ježiša iba za človeka, potom samozrejme Jeho Lásku ctím, ale čo to má spoločné s Bohom? Ba skôr naopak, môžem sa trpko a rozhorčene opýtať: Prečo Ho Boh nezachránil? Prečo Ho nechal trpieť a zomrieť, keď bol nevinný? Ak ale uverím, že Ježiš je tým Bohom, potom sa vec úplne mení. Potom stojím pred Bohom, ktorý ma naozaj miluje, vášnivo, až do krajnosti! A to už je niečo iné! Preto Ján zdôrazňuje: „¹ Každý, kto verí, že Ježiš je Kristus, narodil sa z Boha.“ (1 Jn 5,1). A inde: „²² Kto je luhár, ak nie ten, kto popiera, že Ježiš je Kristus!? To je antikrist, kto popiera Otca i Syna. ²³ Kto popiera Syna, nemá ani Otca. Kto vyznáva Syna, má aj Otca.“ (2 Jn 2,22). Pretože **bez viery v to, že Ježiš je Boží Syn – teda Boh – stráca Jeho smrť na kríži zmysel.** Nevedie viac k láske k Bohu a tým nás ani voči Bohu neotvára.

Ježišov návod teda znie:

• **Uveriť v Neho, že naozaj je Jediným Božím Synom, skutočným Bohom, rovným Otcovi (porov. Jn 5,18).**

• **Uveriť Jeho Láске, ktorú potvrdil a zjavil na Kríži.**

• **Zamilovať sa do Boha, ktorý nás takto miluje.**

• **Žiť túto Lásku jediným možným spôsobom, ktorý zadefinoval už sám Ježiš, keď povedal: „²⁸ Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20,28).**

Ak to urobíme, staneme sa otvorení pre Lásku Boha. A to nielen tak „priamo“, napríklad v pohrúžení modlitby, v hĺbke našej bytosti, nášho srdca. Ono sa stane ešte niečo iné:

• Tak ako my budeme Božiu Lásku, rozliatu v nás, vylievať ďalej a ďalej smerom k ľuďom, ktorí žijú okolo nás,...

• ...tak aj títo ľudia, naplnení tou istou Láskou a milujúci tým istým spôsobom, budú túto Lásku rozlievať smerom k nám. A tak budeme zaplavení Božou Láskou nielen „priamo“ zhora, ale aj takto, „sprostredkovane“ zo všetkých strán! No povedzte, nie je to Nebo? Ale samozrejme, že je! Práve *toto* je Nebo!

A tak zrazu milujeme a sme milovaní, žijeme s Bohom, ktorý nás miluje až na smrť a uprostred ľudí, z ktorých hociktorý by za nás aj život položil – a my za neho.

Čo iné, ako toto by mohlo byť ono Ježišovo „*ostaňte v mojej láske!*“ (Jn 15,9)?

Ježiš nám zanechal konkrétny návod, presné inštrukcie i osobný príklad, keď sám prešiel touto Cestou až k Nebu samotnému. Potrebujeme vari niečo viac? Odpoveď na úvodnú otázku teda znie: **Do Neba vedú presne DVA SCHODY: Uveriť v Meno a Lásku Ježiša Krista a milovať Ho i s Jeho Telom – ľuďmi.**

Váš Inky

Keywords:

Veriť v Ježiša; Milovať ako Ježiš; Návod na cestu do Neba;

Referencie:

úvahy 252; 254;